

[Hans Pinstrup.]

Landøkonomisk Driftsbureau, hvorefter en 10 pCt.s Afgørelse vil føre til en Forrentningsprocent paa 3,4.

Dernæst vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, der fremsatte nogle meget ensidige og snævre og paa flere Punkter ogsaa urigtige Udtalelser. Det ærede Medlem indledte med at sige noget om, at det var afgørende at holde igen paa Prisstigningen. Men hvad er Sandheden vedrørende Prisstigningsbølgen? Sandheden er, at faa Maaneder efter Kapitulationen gav Landbruget Tilslutning til en Prisnedsættelse paa 10 pCt. paa sine Hovedprodukter. Det nævnte det ærede Medlem ikke, det skal maaske ikke bekendtgøres. Landbruget gjorde det selvfølgelig i Forventning om, at en Pristalsbølge vilde slaa igennem. I Stedet fik vi en voldsom Prisstigning paa alle Omraader, Lønninger og Omkostninger, som fuldkommen undergravede de fastsatte Landbrugspriser, og som har medført, at Landbrugets Priser hele Tiden i Aarene siden har ligget i Underkanten, saaledes at Landbruget i Aar paa tredje Aar kan opnaa en Forrentningsprocent paa ca. 3, og det paa et Tidspunkt, hvor det er nødvendigt for Erhvervet at kunne foretage Nyskabelser og Udbygninger efter Krigstiden. Tror man virkelig, at det danske Landbrugserhverv kan klare sig i den kommende Konkurrence, hvis det ikke er i Stand til at foretage Nyskabelser og Nybygninger paa mangfoldige Omraader? For at dette skal kunne ske, maa Erhvervet have en Afkastning, der gør det muligt. Ogsaa Arbejdskraftsprøgsmaalet gør det nødvendigt.

Det er det, vi fra Landbrugets Side siger er nødvendigt, og hvis det ærede Medlem er af en anden Opfattelse, maa han godt bruge de Betegnelser om min Tale, som det ærede Medlem brugte før. Jeg er tilbøjelig til at tro, at hvis Befolkningen fik Lejlighed til at dømme det ærede Medlem sagde, ja, hvad var det for et Udtryk, det ærede Medlem brugte, at det ærede Medlem havde Ret til at tale paa Landbrugets Vegne (*Jørgen Jørgensen*: Det sagde jeg ikke!), og at jeg for mit Vedkommende ikke havde Ret til at tale paa Landbrugets Vegne. (*Jørgen Jørgensen*: Det sagde jeg heller ikke!). Jo, det sagde det ærede Medlem, det vil det ærede Medlem kunne læse i Fortrykket i Morgen. Men har det ærede Medlem da Ret til at tale paa Landbrugets Vegne? Hvad er det, der giver det ærede Medlem Mandat dertil? Er det det sidste Valgs Resultat? Er det Tilslutning i Landbefolkningen?

Det er fuldkommen urigtigt, naar det ærede Medlem siger, at det store Landbrug ikke har vist Forstaaelse og Hensyntagen over for det mindre Landbrugs Vilkaar. Hvad er Sandheden om dette Forhold? At der ikke er gennemført en eneste Kornordning, uden at det, det ærede Medlem kalder for det store Landbrug, har været indforstaaet med, at der blev skaffet Korn til det mindre Landbrug. De 7 første Kornordninger havde Tilslutning fra samtlige Landboorganisationer. Sidste Aars Kornordning havde det ikke, men der blev udtalt klar Vilje til at medvirke til Løsningen af dette Spørgsmaal, og det samme er ogsaa sagt i Aar under en eller anden Form, men vi maa fra Landbrugets Side modsætte os, at man opretholder en Kornordning længere end nødvendigt, og at den har et større Omfang end nødvendigt. Det ærede Medlem kan ikke bestride, at der i alle disse Krigsaar har været vist Fællesskabsfølelse Landboerne imellem. For øvrigt er det ogsaa urigtigt, naar det ærede Medlem siger, at det i sin Tid, da Kornet steg i Pris, var de mindre Landbrugere, der maatte betale. Vi har nemlig ogsaa haft en Periode, hvor der var noget, der hed Svinekort, og hvor man enedes om en Fordeling paa dette Grundlag. Tiden er selvfølgelig ikke her til at redegøre for alt det, der er sket, og det fremmer heller ikke det Spørgsmaal, der her foreligger, men der er mange Ting i det ærede Medlems meget ensidige Udtalelser, der trænger til nærmere Uddybning.

Hvad angaar Kornloven, er der Tale om to Ting, nemlig Brødkornet og Foderkornet. Med Hensyn til Brødkornet er vi rede til at aflevere, hvad der er nødvendigt til Befolkningens Ernæring, men til en Pris, der dækker Produktionsomkostningerne, saaledes at den enkelte Landbruger ikke lider Tab ved denne Aflevering. Det maa være et rimeligt Forlangende. Det maa ogsaa være saadan, at naar en Rigsdag og Regering samlet har rettet en Opfordring til Landbruget og givet det et Tilsagn, maa det honoreres paa en Maade, som kan siges at være rimelig. Det er de 2 Kr. pr. Td. Korn efter min Opfattelse ikke, og min Opfattelse dækker Landbrugets Opfattelse.

Saa siger man, at hvis bare Brødkornet stiger lidt, svulmer Priserne op. Hvilken Baggrund har man for en saadan Tale? Vi ved, at Vintersædshøsten slog fejl sidste Aar, og man maatte købe Brødkorn til 77—83 Kr. Har det bevirket Prisstigning paa noget som helst Omraade? Nej, Staten har holdt Priserne nede. Men i Aar, hvor Dækningen af Landets Brødforsyning i det væsentlige